

gaaende Forslag, ogsaa af den Grund, at vi ikke kunde vente, naar vi fremkom med Forslag om Rateskala o. s. v., at Forslaget kunde fremmes saa hurtigt, at Loven kunde faa Gyldighed i Aar, og da det har meget stor Betydning, at Loven ogsaa kommer til at gælde den nuværende Ligning i København, som man allerede har begyndt Arbejdet paa, maa jeg meget indtrængende anbefale Lovforslaget til meget hurtig og velvillig Behandling.

Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning til den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, som udtrykte sin store Glæde over, at der ikke er stillet Forslag om større Børnefradrag end i de to sidste Aar, 300 Kr., og mente, at Københavns Kommunalbestyrelse ligesom var gaaet i sig selv igen og havde frafaldet sine tidligere Ønsker. Jeg tror ikke, at hverken Københavns eller Frederiksberg Kommunalbestyrelser har frafaldet Ønsket om at lette Skattebyrden for Forsørgerne. Vi mener stadig, at det under de nuværende Forhold er absolut nødvendigt ogsaa ved de kommunale Skattelove at tage saa meget Hensyn som muligt til Forsørgerne, og derfor mener vi ogsaa, at 500 Kr. maa være det mindste Fradrag pr. Barn. Men jeg har jo nævnt her, hvilke Grunde og hvilke absolut vægtige Grunde der har foreligget for, at vi ikke er fremkommet med dette Ønske i Aar.

Hvad angaar den ærede Ordførers Udtalelser om Overvejelser mellem Kommunerne indbyrdes, kan de have min fulde Tilslutning. Jeg mener, at et Samarbejde mellem Kommunerne, baade mellem Landkommuner, Købstadkommuner og Københavns Kommune, maaske i betydelig stærkere Grad end hidtil, alt i alt kun vil være af det gode, naar det føres paa en fornuftig Maade. — Med disse Bemærkninger skal jeg endnu en Gang anbefale det foreliggende Lovforslag til en meget hurtig og velvillig Behandling.

Sven: Paa mit Partis Vegne kan ogsaa jeg yde Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. De to Kommuner, om hvilke det drejer sig, har ønsket at faa legal Hjemmel for ogsaa for Skatteaaaret 1922 — 23 at opkræve Skatten efter denne forhøjede Skala. Samtidig har der været fremsat Ønsker om en Ændring i Fradraget for hjemmeværende Børn under 15 Aar. Der er i Motiverne til Lovforslaget givet en meget lang Redegørelse for Københavns Kommunes Stilling, og saa vidt jeg kan forstaa Motiverne, har den højt-

ærede Indenrigsminister i Københavns Kommunes Stilling fundet en Bestyrkelse i ikke at ville gaa til en Forhøjelse af Børnefradraget. Det er ikke i Motiverne omtalt, at der fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse er fremkommet en afgørende Hensetting om at faa Børnefradraget sat op til 500 Kr.; der er i Motiverne kun omtalt, at Frederiksberg Kommune har ønsket at faa en lignende Hjemmel for at opkræve efter den forhøjede Skala. Imidlertid er Forholdet det, at Frederiksberg Kommunalbestyrelse i en Skrivelse af 22. December forrige Aar til det høje Ministerium har anmodet om, at der maatte blive givet Hjemmel for at anvende et Børnefradrag af 500 Kr. Der er i denne Skrivelse ikke taget noget som helst Forbehold, og Hensendelsen til Ministeriet er vedtaget enstemmigt.

Jeg vil under disse Omstændigheder forespørge den højtærede Indenrigsminister, om det ikke var muligt, at der kunde blive givet den af de to Kommuner, der maatte ønske at anvende et saa stort Børnefradrag, en Hjemmel derfor i Loven. Vi har nu lige hørt af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Fr. Andersen), at man i Københavns Kommune selv fra socialdemokratisk Side ikke i Øjeblikket mener at kunne gaa til et saa stort Børnefradrag. Det er muligt, at dette er rigtigt, det skal jeg ikke kunne dømme om, og den Afstemning, der har fundet Sted i Københavns Kommunalbestyrelse, synes at tyde derpaa; men for Frederiksberg foreligger der ikke saadanne Grunde. Man mener der ude at kunne yde de Skatteydere, som har Børn, og som man fra alle Sider erkender i høj Grad tiltrænger saa store Lettelser som muligt, denne Lempelse. Derfor vilde jeg gerne gøre mig til Tolk for, at der i Lovforslaget blev givet den eller de Kommuner, som maatte ønske at anvende et saa stort Børnefradrag, den fornødne Hjemmel derfor. Jeg kan ikke se, at man derved gaar nogen for nær. Jeg kan ikke indse, at det skulde kunne bevirke Vanskeligheder i de kommende Forhandlinger om en fast Ordning paa det foreliggende Omraade. Bag disse mine Udtalelser staar mit Parti, som meget gerne saa, at der blev indført saadanne Ændringer.

Naar den foregaaende ærede Taler saa stærkt understregede, at det var absolut nødvendigt at lette Byrden for Folk med Børn, saa synes jeg nok, at man i Københavns Kommunalbestyrelse kunde have gjort sig noget større Anstrengelse herfor.